

Pozměňovací návrh

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Sněmovní tisk č. 517

1. V § 56 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, zejména snížené nezaměstnanosti, a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí,“.

Odůvodnění:

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) je stěžejním předpisem v oblasti ochrany přírody a krajiny. Byť je zákon s ohledem na dobu jeho účinnosti nutno považovat za vyvážený a v souladu se závazky ČR vyplývajícími z jejího členství v EU také za harmonizovaný s právními akty EU, objevují se v praxi výkladové problémy, na které je vhodné přiměřeně reagovat a přiblížit se stavu právní jistoty.

Není sporu o celospolečenském významu ochrany přírody a krajiny, stejně jako ale nemůže ani panovat neshoda na tom, že tato ochrana má respektovat zásadu proporcionality ve vztahu k dalším zájmům pro společnost zásadního významu, kterými jsou především některé zájmy ekonomické a sociální povahy.

Při hledání odpovědi na otázku, zda je podpora vyšší zaměstnanosti v zákoně dostatečně zohledněna, nelze dospět k jednoznačné odpovědi, neboť ačkoliv se v ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) zákona ve vazbě na pojem „veřejný zájem“ používá termín „důvody sociálního a ekonomického charakteru“, za něž předkladatel zaměstnanost bez jakýchkoliv pochyb považuje, nelze odhlédnout od faktu, že „veřejný zájem“ je neurčitým právním pojmem, obdobně jako „důvody sociálního a ekonomického charakteru“.

Podstatou novelizace zákona, konkrétně jeho ustanovení § 56 odst. 2 písm. c), je demonstrativní (tj. v rámci příkladu) uvedení zaměstnanosti jako explicitně vyjádřeného veřejného zájmu, resp. důvodu sociálního a ekonomického charakteru, který je dán ve všech případech, bez ohledu na další okolnosti, neboť zaměstnanost je tak výrazným tématem s dopadem na celou společnost, že nemůže být nikdy toliko soukromým zájmem.

Výchozím bodem legislativního návrhu je tedy fakt, že zaměstnanost je vždy veřejným zájmem. Předkladatel považuje za nesporné, že nejsou známy žádné skutečnosti, které by toto výchozí hledisko zpochybňovaly. Příkladným uvedením zaměstnanosti jako veřejného zájmu současně není uzavírán prostor pro shledání dalších veřejných zájmů v konkrétních případech.

Cílem úpravy je omezení výkladových problémů ve vztahu k zaměstnanosti při aplikaci neurčitých právních pojmů, jak bylo popsáno výše. Individualizované vyhodnocení naplnění podmínek pro aplikaci výjimek dle § 56 odst. 2 zákona zůstává ponecháno zcela v kompetenci správního orgánu, na jehož uvážení bude i vyhodnocení míry veřejného zájmu v podobě zaměstnanosti vyplývající zejména z umístění konkrétního projektu, přičemž je logicky předpokládáno, že bude dán vyšší veřejný zájem při vytváření pracovních míst v lokalitách s vysokou nezaměstnaností, než v místech

s nezaměstnaností nízkou. Obdobně bude zpravidla dán vyšší veřejný zájem při vytváření pracovních příležitostí pro osoby více ohrožené nezaměstnaností (občané s nízkým vzděláním, s žádnými nebo malými praktickými zkušenostmi, ve věku blízkém důchodovému věku, zdravotně znevýhodněné, matky po absolvování rodičovské dovolené, atd.).

Formulace úpravy zákona byla zvolena tak, aby byly v maximální možné míře eliminovány výkladové problémy; tzn. současné, jinak neměněné znění § 56 odst. 2 písm. c) bylo pouze doplněno typickým příkladem veřejného zájmu popsáním jako snížení nezaměstnanosti.

Účelnost provedení navrhované legislativní úpravy podporuje vedle primárně sledovaného snížení míry neurčitosti daného zákonného ustanovení i její jednoduchost. Jedná se pouze o drobnou změnu právní úpravy formou jejího upřesnění, bez zvláštních nároků na státní rozpočet či jiné veřejné rozpočty.